

Българската Народна Библиотека, тѣ сж означени 94 (69 намиращи се въ библиотеката и 25, за които има сведения, че сж излизали). Очевидно, между означения брой на периодичнитѣ издания отъ Д. Мишевъ, Народната библиотека и отъ насъ има известна разлика, която се дължи на следнитѣ обстоятелства: Д. Мишевъ брои като български вестникъ „*Presse d'Orient*“, който макаръ да се занимавалъ твърде много съ българскитѣ работи и ималъ българи сътрудници, е билъ чуждо, френско издание; освенъ това, осланяйки се на „*Almanach de l'Empire Ottoman pour l'année 1850*“ той отбелязва в. „Български вестникъ“ (1850 година, Бѣлградъ), за излизането на който, обаче, до сега не сж намѣрени други данни¹⁾. Въ статията на Мишевъ и въ описа на Народната Библиотека сж смѣтани за две различни издания нѣкои вестници, които доброволно промѣняли името си или защото, поради спиране отъ властѣта, трѣбвало да го промѣнятъ, безъ да нарушаватъ нито програма, нито съдържание, нито външенъ видъ, нито дори нумерация. Такива сж напр. „Българский Орелъ“, и „Български народенъ извѣстникъ“; „Право“ и „Напрѣдъкъ“; „Вѣкъ“ и „XIX Вѣкъ“; „Источно време“ и „*The Levant Times*“, „Свобода“ и „Независимостъ“, „Вѣстокъ“ и „Востокъ“. Другъ би билъ случаятъ, ако се спре доброволно или по искане на властѣта единъ вестникъ и се започне другъ, съ свършено нова програма, макаръ и да запази нумерацията. Напр. „Гайда“ и „Право“. Не може да се смѣтатъ за отдѣлни вестници две издания на единъ и сжщи вестникъ. Напр., въ 1872 година „Свобода“ излиза два пжти въ седмицата (единъ пжтъ на български и единъ пжтъ на ромънски подъ заглавие: „*Libertatea*“) или „Балканъ“, който излиза единъ пжтъ въ седмицата на български и единъ пжтъ на ромънски подъ заглавие: „*Balkanul*“

¹⁾ Възраждане чрезъ печата, България 1000 години, стр. 659—662.